

BARNES RÄTT TILL BÅDE SKYDD OCH KONTAKT

HUR VÅRDNADSHAVARE FÖRSTÅR OCH HANTERAR RÅD OCH INSTRUKTIONER I EN BARNVÅRDSUTREDNING

*Emma Rindeskog
Malmö universitet, Ludvika kommun*

I SPÄNNINGSFÄLTET MELLAN SKYDD OCH KONTAKT

De allra flesta barn i Sverige har båda sina föräldrar som vårdnadshavare. De flesta barn träffar också regelbundet båda sina föräldrar. Barnets rätt till kontakt med båda sina föräldrar finns tydligt uttryckt i lagstiftningen. Vårdnadshavare har det primära ansvaret för barnets välbefinnande, men staten har det yttersta ansvaret för att barn skyddas. Denna ansvarsfördelning mellan vårdnadshavare och stat blir särskilt tydlig i socialtjänstens barnavårdsutredningar.

Många barnavårdsutredningar handlar om att utreda barnets behov av att skyddas från en av sina vårdnadshavare, vilket aktualiserar frågan om barnets fortsatta kontakt med den föräldern. I detta framträder ett spänningsfält mellan rättigheterna "skydd" och "kontakt", vilket såväl socialsekreterare som vårdnadshavare ställs att bedöma och hantera. I barnavårdsutredningar väcks därmed frågor om vårdnad, boende och umgänge.

STUDIENS SYFTE

Socialsekreterare som utreder barns behov av skydd gör fortlöpande avvägningar och bedömningar, som kommuniceras med barnets vårdnadshavare under olika delar av utredningsprocessen. Studien avser att undersöka hur vårdnadshavare uppfattar och förstår information och instruktioner från socialsekreterare samt vad de som vårdnadshavare förväntas göra för att ta sitt ansvar för barnets rätt till skydd och kontakt.

Studien vill också belysa vårdnadshavares uppfattning om vilken form av hjälp och stöd som förmedlats att de kunde få från samhället för att tillgodose både skydd och kontakt. Studien hoppas även kunna omfatta hur vårdnadshavare agerat gällande vårdnad, boende och umgänge.

